

Nr 7

Memorial angående höjning av avlöningsförmånerna för vissa riksdagstjänstemän.

I framställning av den 24 november 1955 till bankoutskottet har *Riksdagstjänstemännens förening* anhållit »att den särskilda ersättning, vilken utgår till kammarsekreterares ställföreträdare, och de arvoden, som tillkomma riksdagens reservstenografer, måtte uppräknas med belopp, som motsvara de rörliga tillägg, vilka tillerkänts riksdagens övriga tjänstemän».

Över nämnda framställning har *fullmäktige i riksgäldskontoret* den 2 februari 1956 avgivit utlåtande. Fullmäktige har härvid anfört följande:

Ersättning åt *kammarsekreterarnas ställföreträdare* infördes vid 1923 års riksdag och bestämdes då till 150 kronor i månaden. Uppdraget som sekreterarens biträde var avsett för den tjänsteman i kammarens kansli, som ansågs bäst skickad att vid förfall för sekreteraren uppehålla dennes tjänst. För att icke berörda ersättning jämte vederbörandes ordinarie dagarvode skulle uppgå till en sammanlagd månadsersättning, som icke stode i proportion till vad sekreterare i ständigt utskott åtnjöte i månadsarvode, infördes den begränsningen, att dagarvode jämte ersättning icke finge överstiga visst belopp för månad.

I samband med arvodesförhöjningar åt riksdagens personal har sedermera nämnda ersättning vid olika tillfällen höjts, varvid den nämnda maximeringsgränsen likaledes höjts. Från och med den 1 juli 1951 fastställdes ersättningen till 240 kronor i månaden, varvid maximeringsbestämmelsen slopades. Å ställföreträdararvodet utgick dyrtidstillägg eller rörligt tillägg efter av riksdagen fastställda grunder. På grund av särskilda maximeringsbestämmelser för dessa tillägg hade den ifrågavarande ersättningen för de tjänstemän, som före den 1 juli 1951 erhållit uppdraget som ställföreträdare (stenograf och förste kanslist), icke kunnat inrymmas inom tilläggsberättigad avlöning. Efter 1951 års vårsession har andra kammarens biträdande sekreterare icke haft annan anställning i riksdagen, varför rörligt tillägg utgått på hela ställföreträdararvodet. I första kammaren har någon ställföreträdare för sekreteraren icke utsetts från höstriksdagen 1951 fram till 1955 års riksdag. Under sistnämnda riksdag har som sekreterarens ställföreträdare tjänstgjort en kanslist, vilket medfört, att någon tillämpning av maximeringsbestämmelserna för det rörliga tillägget ej heller här kommit i fråga.

Enligt bankoutskottets av 1955 års riksdag godkända memorial nr 34 har de rörliga tilläggen, som utgått till riksdagens personal sedan år 1951, inarbetats i arvodesbeloppen. För kammarsekreterares ställföreträdare utgör ersättningen därför numera *318 kronor i månaden*, motsvarande det tidigare arvodet å 240 kronor jämte rörligt tillägg enligt av 1951 års riksdag fastställda grunder.

För år 1952 beslöts av riksdagen på bankoutskottets hemställan (utl. nr

10/1952) ett *särskilt lönetillägg* utöver arvode och rörligt tillägg till riksdagens tjänstemän. Tillägget var med viss maximering avpassat så, att lönebeloppet för månad höjdes med 15 procent. För åren 1953 och 1954 utgick oförändrat samma tillägg (bankoutskottets utl. nr 27/1953 och 15/1954). Vid 1955 års riksdag (bankoutskottets mem. nr 34) höjdes det särskilda lönetillägget med ett belopp av 8 procent å månadslönens totalbelopp under 1954. Något motsvarande särskilt lönetillägg har icke tillerkänts kammarsekreterares ställföreträdare.

Riksdagstjänstemännens förening har i sin skrivelse till bankoutskottet hemställt, att arvodet till kammarsekreterares ställföreträdare måtte uppräknas med belopp, som motsvarar de »rörliga tillägg», vilka tillerkänts riksdagens övriga tjänstemän. Det rörliga tillägget är som ovan angivits redan inräknat i arvodet å 318 kronor. Frågan gäller sålunda nu, om arvodet skall ytterligare uppräknas i proportion till de särskilda lönetillägg, som utgått till riksdagens tjänstemän från och med år 1952. En sådan uppräknning skulle för de nuvarande ställföreträdarna, vilka är desamma som i sådan egenskap fungerade under 1955 års riksdag, medföra en löneförhöjning med 77 kronor ($0,15 \times 318 + 0,08 [318 + 0,15 \times 318]$) till 395 kronor i månaden. Om kammarsekreterares ersättare skulle för en kommande riksdag utses inom samma lönegrupp (stenograf och förste kanslist) som skedde fram till år 1951, skulle, under förutsättning av oförändrade grunder för beräkning av de särskilda lönetilläggen, ersättararvodet komma att ökas med 15 kronor och sålunda utgöra 333 kronor i månaden enligt följande beräkning.

Det rörliga tillägget å ställföreträdararvodet utgår endast å 130 kronor i månaden på grund av maximeringsregeln för detta tillägg ($870 + 130 = 1\ 000$) och utgör (32 % på 130 kronor =) 42 kronor. Det särskilda lönetillägget enligt 1952 års grunder var maximerat till 199 kronor i månaden. För lönegruppen stenograf och förste kanslist utgick detta tillägg med 173 kronor; på ställföreträdararvodet skulle sålunda ha belöpt 26 kronor ($199 - 173$), om sådant tillägg utgått. Ställföreträdararvodet jämte tillägg skulle sålunda under åren 1952—1954 ha utgjort 308 kronor i månaden ($240 + 42 + 26$). År 1955 ökades som nämnts det särskilda lönetillägget med 8 procent på 1954 års månadslöner. På ställföreträdararvodet skulle alltså falla 25 kronor (8 % på 308 kronor), och hela arvodet skulle då utgöra 333 kronor i månaden, motsvarande ett särskilt lönetillägg å 15 kronor till nu utgående 318 kronor i månaden.

Mot bakgrunden av det anförda synes det fullmäktige lämpligt och ändamålsenligt att nu för kammarsekreterarnas ersättare fastställa ett enhetligt arvodesbelopp, oavsett inom vilken kategori ifrågavarande tjänstemän utses, och föreslår fullmäktige såsom skäligt ett belopp av i ett för allt 350 kronor för månad, varå några tilläggsförmåner icke skulle utgå. Det höjda beloppet torde böra tillämpas fr. o. m. 1956 års riksdag. Någon retroaktiv utbetalning synes sålunda ej böra ifrågakomma.

Riksdagstjänstemännens förening har vidare hemställt, att arvoden till *riksdagens reservstenografer* måtte uppräknas på samma sätt som beträffande övriga tjänstemän. I anledning härav vill fullmäktige erinra om att vid 1950 års riksdag behandlades ett förslag om snabbare publicering av riksdagens protokoll, vilket jämväl innefattade förslag om anställande av reservstenografer med ett årsarvode av 1 000 kronor. Detta förslag genomfördes ej, men frågan kom åter upp år 1951. Då beslöts anställande av reservstenografer i samband med utgivningen under 1952 års riksdag av tryckta debattprotokoll (sammansatt konstitutions- och bankoutskotts utl.

nr 1/1951). Med hänsyn till den ökning av arvoden för de ordinarie stenograferna, som skett vid 1951 års riksdag, sattes härvid årsarvodena för reservstenograferna till 1 200 kronor. Detta arvode är ett beredskapsarvode, som utgår oavsett tjänstgöring sker eller icke. Vid tillfällig tjänstgöring utgår dessutom särskild ersättning, som bestrides av den stenograf, som är förhindrad att tjänstgöra. När reservstenograf tjänstgör under längre ledighet för stenograf, utgår till honom vanligt stenografarvode, varvid han avstår beredskapsarvodet.

Arvodet till reservstenograferna är sålunda av en speciell karaktär. Med hänsyn härtill och till syftet med här ifrågavarande arvoden synes fullmäktige en viss höjning av desamma skäligen nu böra komma till stånd, och får fullmäktige i sådant avseende föreslå, att arvodet till reservstenograferna fastställas att från och med 1956 års riksdag utgå med 1 400 kronor. Icke heller i detta fall synes alltså någon retroaktiv utbetalning böra utgå.

Utskottet. Till tjänsteman inom kammarens kansli som av talmannen utses att vid förfall för sekreteraren bestrida sekreterargöromålen inom kammaren och i övrigt biträda sekreteraren, utgår — utöver arvode — särskild ersättning med 318 kronor per månad. Från och med år 1952 har till riksdagens tjänstemän — liksom till tjänstemän inom den övriga statsförvaltningen — utgått ett särskilt lönetillägg (se bankoutskottets mem. nr 10/1952) utöver arvode och rörligt tillägg. Något motsvarande särskilt lönetillägg har emellertid icke tillerkänts kammarsekreterares ställföreträdare. Mot bakgrund härav synes en höjning av ställföreträdararvodet vara skälig. I likhet med fullmäktige i riksgäldskontoret finner utskottet det lämpligt att nu för kammarsekreterares ersättare fastställa ett enhetligt arvodesbelopp oavsett inom vilken kategori ifrågavarande tjänstemän utses. Härvid synes ett belopp av i ett för allt 350 kronor för månad, varå några tilläggsförmåner icke skulle utgå, vara skäligt.

Vad härefter angår arvoden till riksdagens reservstenografer fastställdes dessa av 1951 års riksdag till 1 200 kronor per år och har sedermera ej ändrats. En viss höjning synes därför böra komma till stånd. Med hänsyn till arvodenas speciella karaktär finner utskottet i likhet med fullmäktige i riksgäldskontoret en höjning av arvoden till 1 400 kronor per år vara skälig.

Höjningen av såväl ersättningen till kammarsekreterares ställföreträdare som av arvodet till reservstenograferna synes böra tillämpas fr. o. m. 1956 års riksdag.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen må

- 1) besluta att till kammarsekreterares ersättare skall, med tillämpning från och med 1956 års riksdag, utgå särskild ersättning med 350 kronor per månad;

2) besluta att arvodet till riksdagens reservstenografer skall, med tillämpning från och med 1956 års riksdag, utgå med 1 400 kronor per år.

Stockholm den 6 mars 1956

På bankoutskottets vägnar:

FRANS SEVERIN

Närvarande:

från första kammaren: herrar Fahlander, Mogård, Werner, Geijer, Svärd, Krügel* och Danmans; samt

från andra kammaren: herrar Severin i Stockholm, Schmidt, Nilsson i Landskrona*, Sköldin, Nordqvist i Karlskoga, Sehlstedt och Jönsson i Rossbol.

* Ej närvarande vid justeringen.